

ArtEZ
finals
2017

Finals Expo Zwolle

ArtEZ kunstacademie Zwolle

Verbinding in reflectie

Tijdens ArtEZ Finals EXPO Zwolle komen verschillende kunstvormen samen: abstracte werken, conceptueel design en verhalende beelden. De kunstminnende intellectueel en de toevallige voorbijganger ontmoeten elkaar in het werk van de ArtEZ studenten. Na vier studiejaar treden de alumni naar buiten met iets dat hen nauw aan het hart gaat: hun eigen afstudeerwerk.

Waar beter het examenwerk te tonen dan in de Zwolse Grote Kerk?

Een imposante ruimte die geschiedenis ademt, in het hart van de studiestad van de jonge kunstenaars. Maar liefst honderd zijn het er dit jaar en zij zorgen voor schoonheid, confrontatie, nuance en soms een grondig andere kijk op het leven. Zij verwonderen met hun ideeën. Sommige werken laten zich moeilijk vergelijken – maar is dat niet juist de kracht van deze samenvoeging?

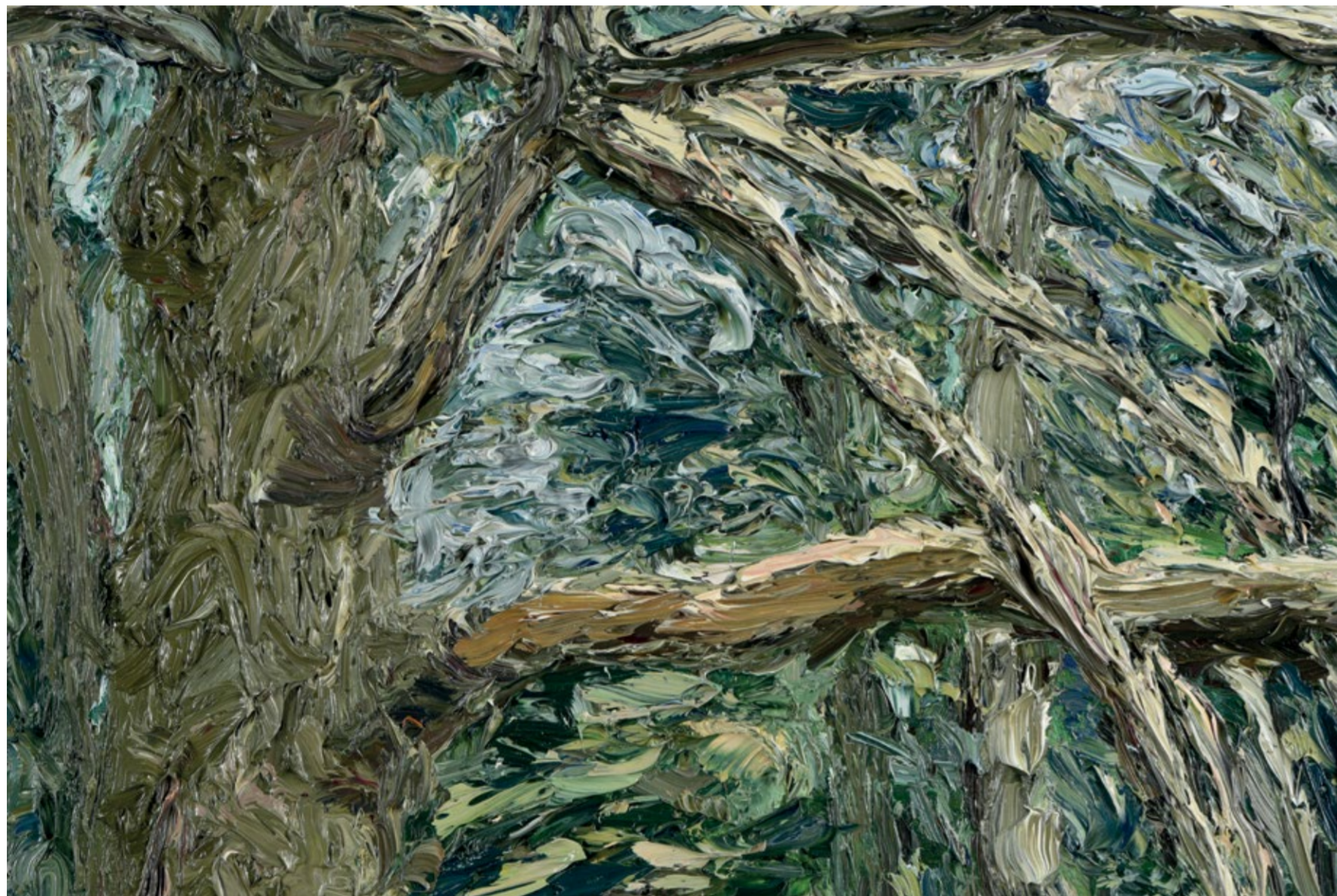
Zwolse serendipiteit

Ruim 20.000 bezoekers liepen vorig jaar onder de entreepoort van de Finals door. Sommigen hadden een doel, anderen zochten naar verkoeling in de zomerhitte en vonden een kerk vol kunst. Voorbijgangers vonden schoonheid in dat waar ze niet naar zochten. Maar het werk van de studenten gaat verder dan deze serendipiteit: het draagt iets uit en reageert op onze veranderende samenleving. De diversiteit van ontmoetingen zorgt voor bijzondere connecties.

Creativiteit is de kracht om hetgeen dat niet verbonden lijkt, toch met elkaar te verbinden. Als curator ben ik er bijzonder trots op dat de jonge talenten deze kracht in elkaar hebben gevonden. Dit gun ik alle betrokkenen en natuurlijk u als bezoeker.

Eloi Koster
Curator

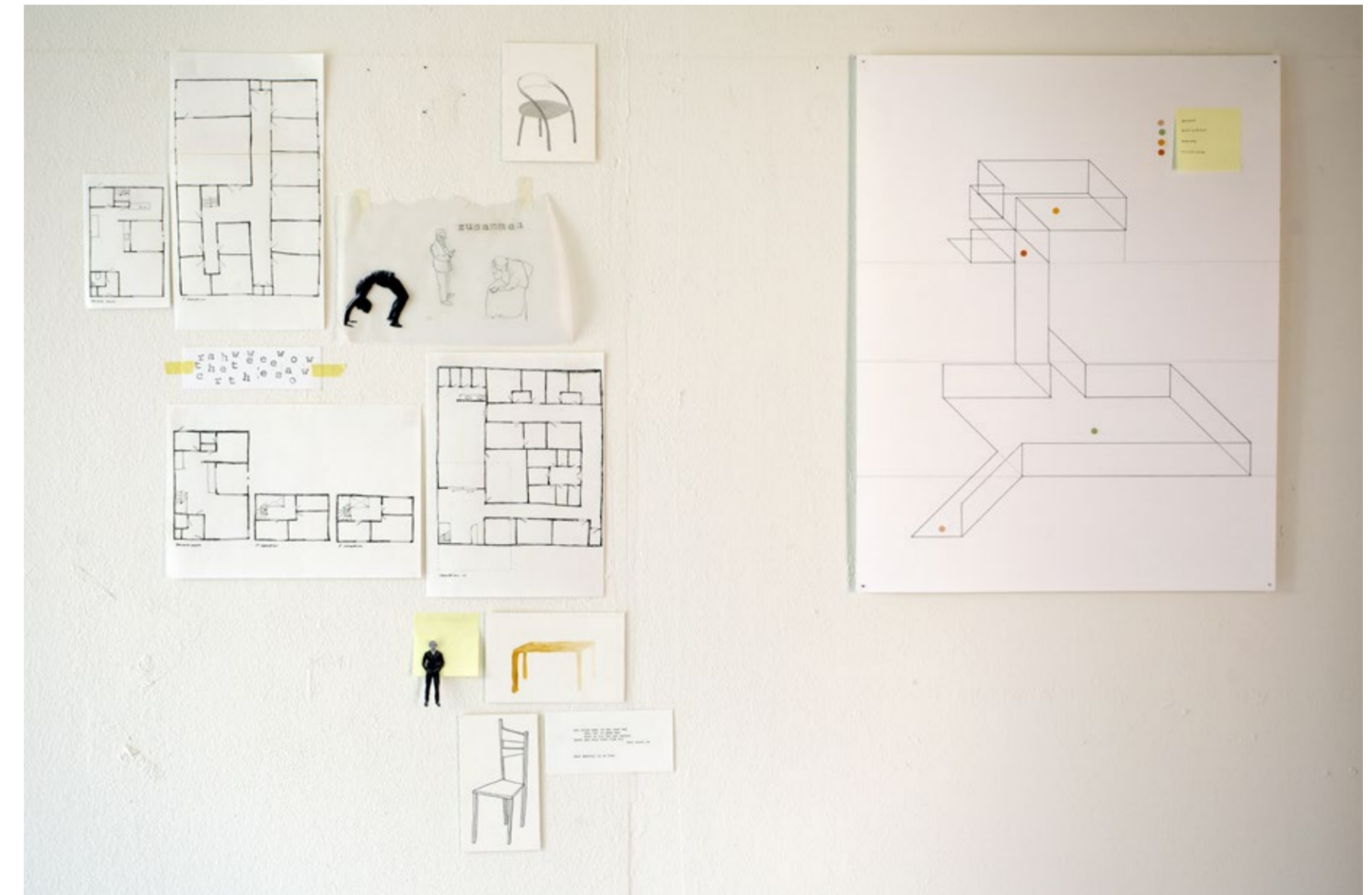
Boslandschappen

Door mijn fascinatie voor de organische vormen van de boomtakken, het gebladerte en het continu veranderende licht, voel ik een drang tot scheppen. Ik schilder in de openlucht om met mijn hele lichaam de energie te ervaren van de schoonheid in de grillige natuur. Mijn werkdrijf en niet-aflatende spontaniteit maken dat ik op een directe manier werk.

In mijn werk staan het fysieke van het werken naar directe waarneming en het materiële van het gevecht met olieverf op het doek centraal. Als plein-air schilder staat mijn hele lichaam in verbinding met de omgeving. De verfmaterie op het doek laat de handelingen met mijn gereedschap zien als een spontane reactie op dat wat ik waarneem. De drang om vast te leggen wat ik zie en ervaar in de bossen zegt iets over de zin van mijn bestaan.

Jeffrey Brok

Mijn oma vindt dat ze in een schooltje woont waar ze punten moet verdienen om er te mogen blijven. Ik vind dat ze in een zorginstelling woont waar ze helemaal niets hoeft, want mijn oma is dement. De werkelijkheid van mijn oma is heel anders dan die van mij, maar daarom niet minder waar.

Het werk *Dat wij het niet zien* is een doorlopend onderzoek in beeld en woord. De verhalen van mijn oma en de dingen die ik met haar meemaak zijn het uitgangspunt, de beelden zijn vervolgens mijn interpretatie. Ik neem daarbij de logica en werkelijkheid van mijn oma serieus en probeer deze te doorgronden. Met mijn onderzoek kijk ik niet naar wat er verloren gaat door de dementie, maar naar wat er wél is en welke nieuwe dingen er ontstaan in het zinveld van mijn oma.

Roos Lechner

Binnen In__architecture gaan studenten op zoek naar verbindingen en grenzen tussen de diverse schaalniveau's van het vakgebied, zoals meubelontwerpen, interieurarchitectuur, architectuur en de stad. De studenten ontwikkelen een gevoeligheid voor urgenties in de maatschappij en formuleren daarop een eigen antwoord vanuit hun rol als ontwerper: zelfstandige, betrokken en kritische ruimtelijk ontwerpers met een eigen kijk op ruimte.

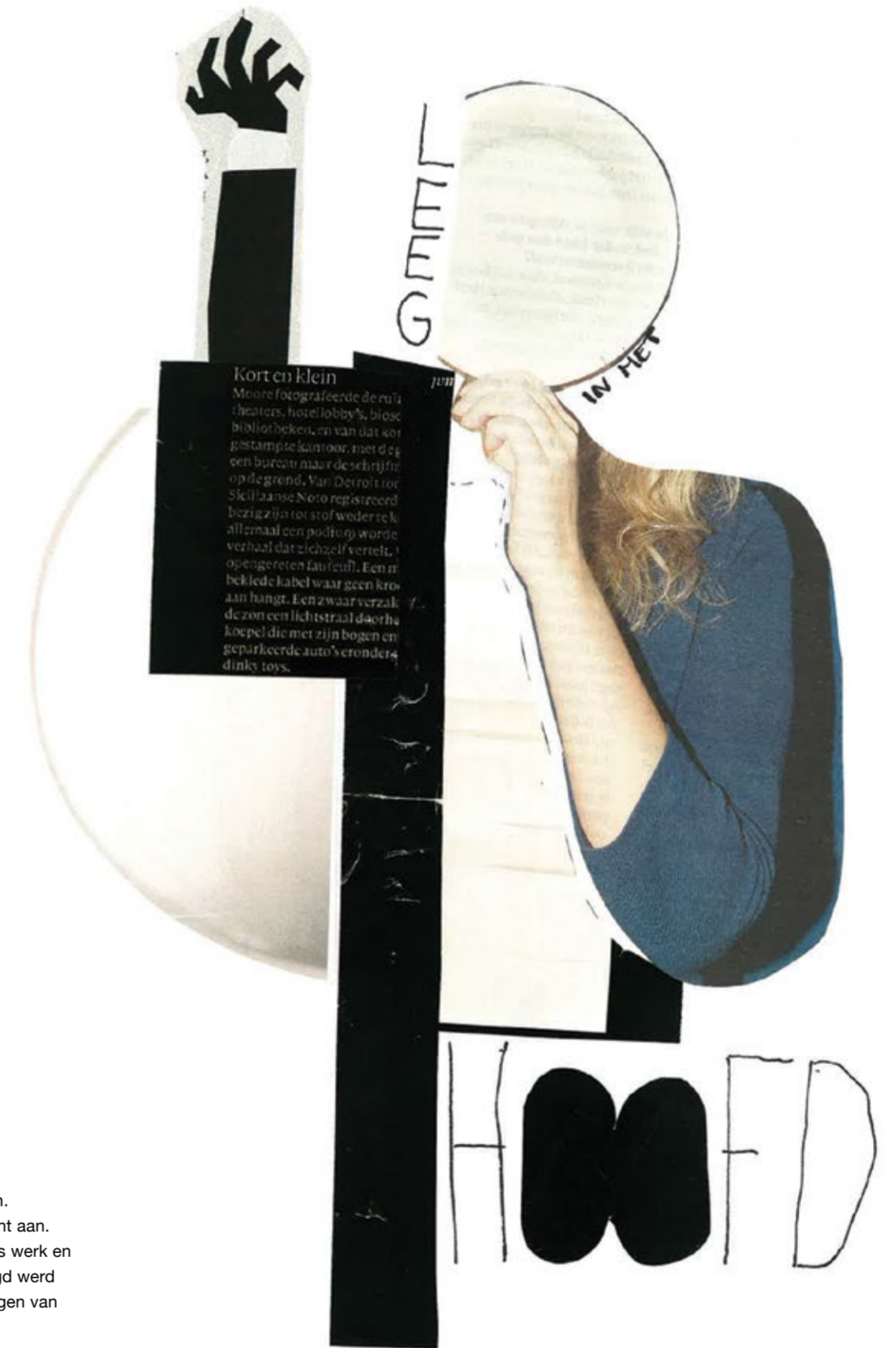

Being seen gaat over het accepteren dat we onszelf en onze omgeving niet volledig beheersen, over toestaan dat dingen ons beïnvloeden. Het gaat over het afstemmen op de ecologische realiteit.

De ecologische realiteit is dat mensen en niet-mensen op allerlei manieren met elkaar verstrengeld zijn en gelijkwaardig naast elkaar bestaan. We doen onze omgeving onnodig geweld aan door andere levensvormen buiten te sluiten. We praten in termen als onkruid en ongedierte. 'Natuur' is een soort vier-muren-concept, waarmee we proberen de mens te scheiden van al het andere. Ik zoek naar manieren om onze manier van leven te reconstrueren. Het rouwen om de verliezen van veel levensvormen is hier een noodzakelijk onderdeel van.

De ecologische realiteit is dat alles griezelig is, omdat we niet met zekerheid kunnen zeggen of iets leeft of niet, kwetsbaar of niet kwetsbaar is, bewust of niet bewust. Alles wordt een beetje spookachtig. Durven we onze ogen te openen voor deze realiteit, voor alle levende wezens, planten en geesten die ons verbinden met de aarde?

Stephanie Duijnsveld

Verlegging van aandacht

In ons leven zijn we constant aan het schakelen tussen al onze bezigheden. We doen nauwelijks één ding tegelijk en geven hier geen volledige aandacht aan. Dit zorgt voor onrust in ons hoofd, maar ook voor minder voldoening in ons werk en relaties. Aandachtig zijn is iets wat mij persoonlijk bezig houdt. In mijn jeugd werd alles met volle aandacht gedaan, van huisgemaakte wortelsoep tot het zingen van zelfgeschreven liedjes.

Ik ben van mening dat we door meer aandacht te geven in ons leven meer voldoening ervaren. Daarnaast vraag ik mij af wat architectuur hierin zou kunnen betekenen. Een manier om een meer geaard persoon te zijn is door aandacht te geven aan je lichaam.

Ik heb onderzocht hoe ruimte hier een rol in kan spelen. Dit interesseert mij zo dat ik mijzelf de vraag heb gesteld: Hoe kan de aandacht in ons lichaam verplaatst worden door de ruimte om ons heen?

Jaël Noordhof

Seating in motion

Iedereen leeft in een omgeving gevuld met gebruiksvoorwerpen, vormgegeven door een ander. Door deze voorwerpen te hanteren treden we in de voetsporen van de ontwerper, omdat hij heeft bepaald op welke manier we van onze bezittingen gebruik moeten maken. We volgen zodoende een uitgestippeld pad, zonder erbij stil te staan hoe we het pad zouden bewandelen als wij dit zelf zouden bedenken.

Om het belang van eigenheid in gebruik te benadrukken, pleit ik voor een algemene vormtaal, waarin definitief gebruik niet bestaat. Een taal die ons stimuleert om individualiteit en persoonlijk te ontdekken in de omgang met een object. *Seating in motion* is een ontwerp waaraan deze visie ten grondslag ligt. Door non-descripte vormgeving stuurt het niemand in een vooraf bepaalde richting. Omdat de gedaante van het object in beweging is, blijft het de bezoeker uitdagen om bij elke ontmoeting opnieuw zijn plaats te vinden.

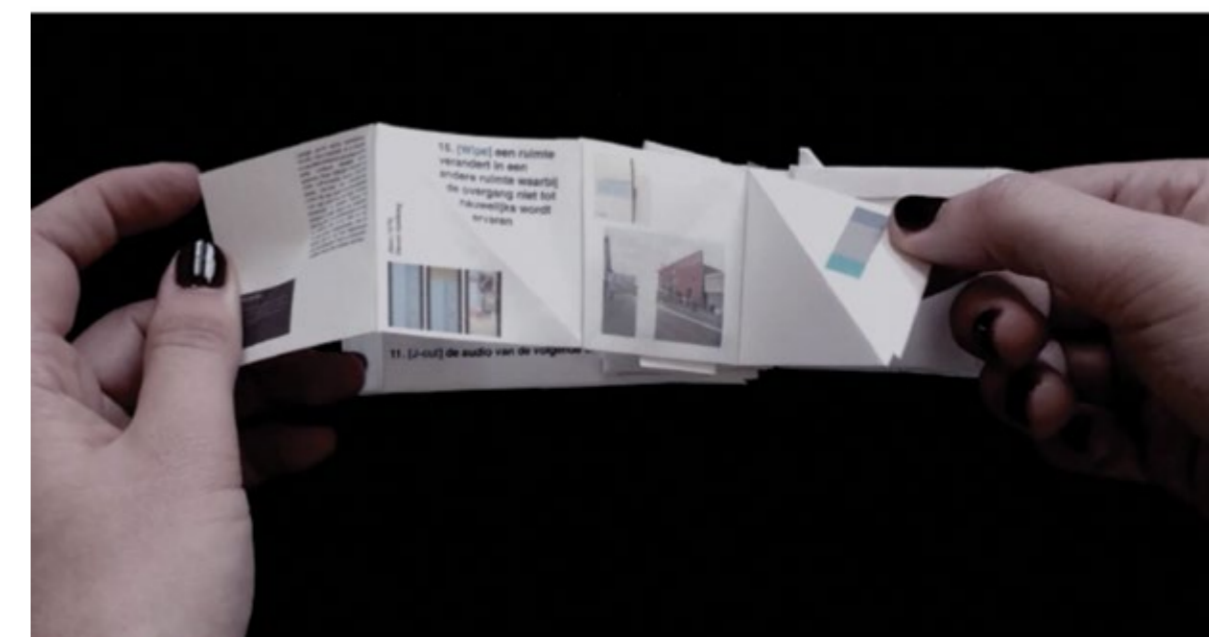
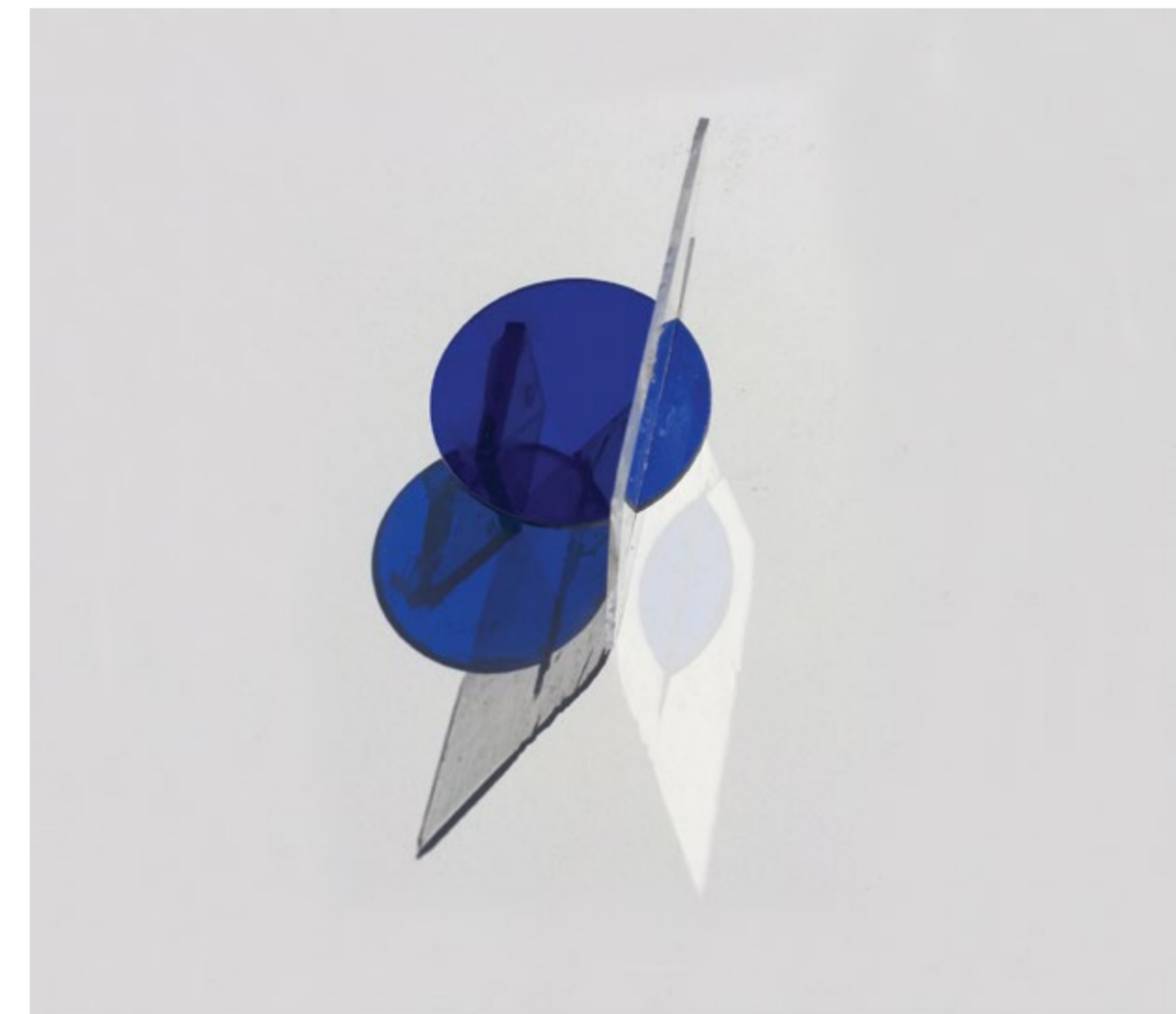
Derrin van de Wetering

Filmtechnieken als handleiding voor de architect

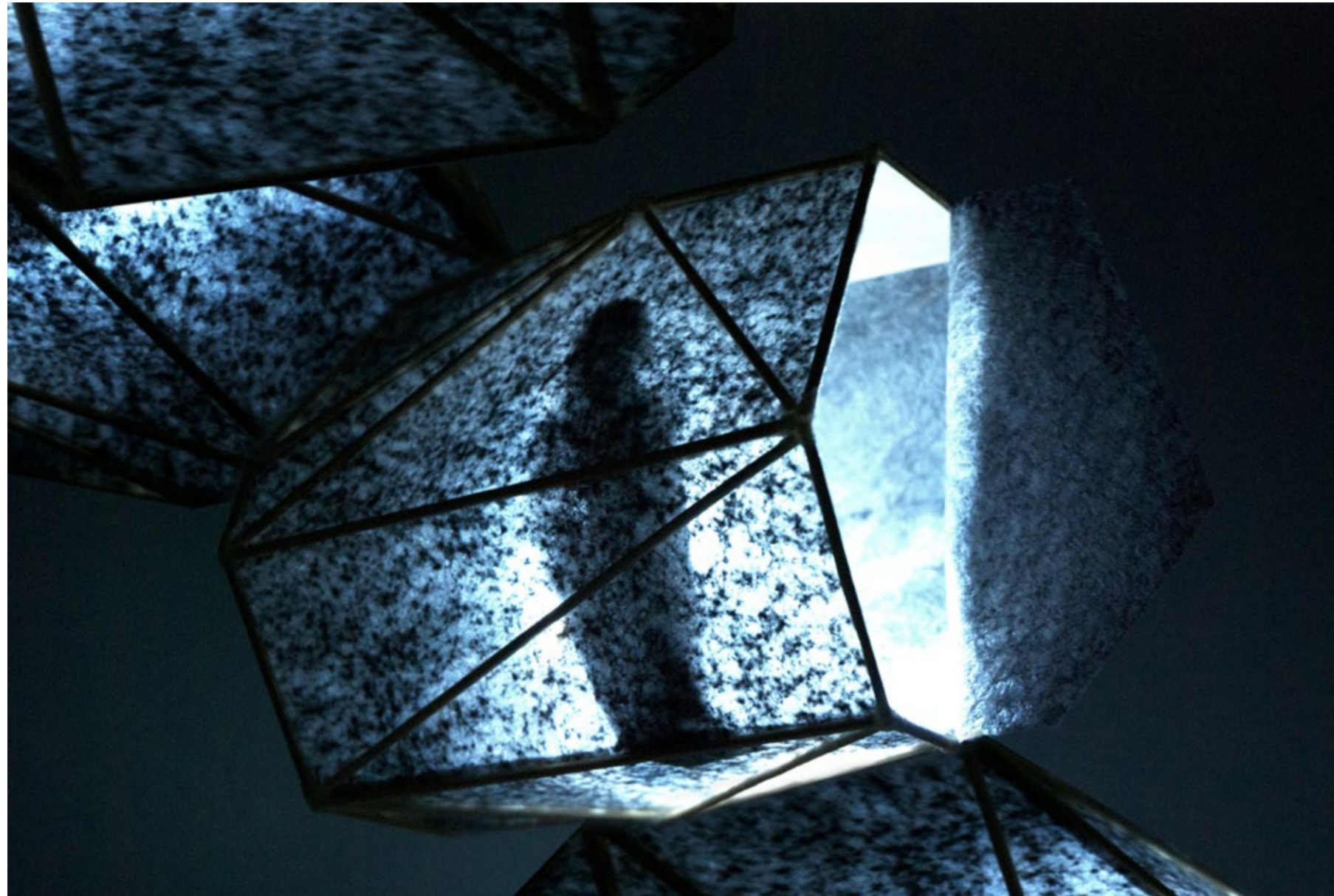
Als we kijken naar een film hebben we niet het idee te kijken naar bewegend beeld, maar bevinden wij ons even in een virtuele wereld. Architectuur vormt juist afstand door het contrast tussen de onbeweeglijkheid van architectuur tegenover ons beweeglijke leven. Daarom kunnen architecten veel leren van film.

Montagetechnieken sturen de manier waarop jij de film ervaart. Hiermee ontstaat een overgangsruimte tussen filmshots, die net zo essentieel is voor de film als voor de architectuur. De betekenis voor film en architectuur wordt op verschillende manieren vanuit de negentien montagetechnieken doorgevoerd in mijn onderzoeksboek. Waarbij zelfs het omslaan van de pagina's de betekenis van een specifieke montagetechniek kenbaar maakt. Van hieruit zijn nieuwe ontwerpen gecreëerd op drie schaalniveaus: stad, interieur en meubel. De architect kan elementen uit de film halen en als middel gebruiken om mee te ontwerpen. Op deze manier sluit architectuur beter aan op de steeds virtueel wordende wereld.

Mariska de Leeuw

ArtEZ leidt in haar tweejarige Associate Degree, de enige in Nederland binnen het vakgebied van interieurarchitectuur, interieurvormgevers op. De nadruk van de opleiding ligt op het ontdekken van eigenheid. De identiteit en eigenheid van iedere student vormen immers de basis van een authentiek ontwerper. De studenten leren interieurs te ontwerpen vanuit een experimentele en creatieve benadering. Het actuele debat in Amsterdam om de toestroom van toeristen en het wildgroei van overnachtingsmogelijkheden te beperken leidde tot het afstudeerthema voor dit jaar: *Urban traveller meets local residents.*

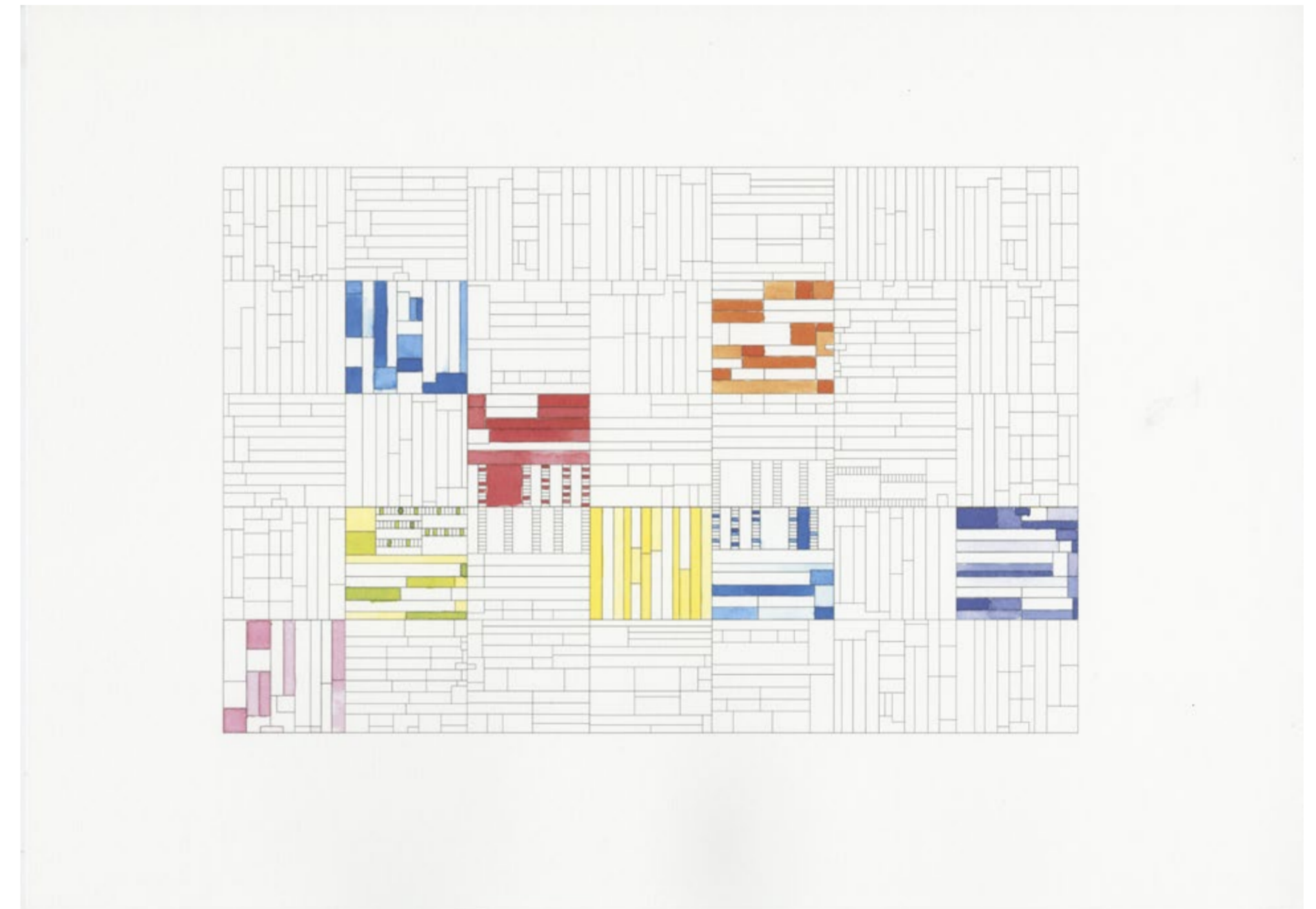
De duurzame reiziger

Paleis Soestdijk krijgt een herbestemming. Het is de intentie hetgeheel om te vormen tot een proeftuin voor een duurzame samenleving, waarbij de bezoeker het belang van biodiversiteit kan ervaren. De locatie in Baarn ligt op korte afstand van deze trekpleister en is een goede plek om deze bewuste reiziger een passende overnachting aan te bieden.

Voor het concept heb ik me laten inspireren door de esthetiek van natuurlijke en organische groeiprocessen. Dit heb ik vertaald naar een ruimtelijk ontwerp, waarbij de slaapplekken zich als een celdeling door het pand begeven. Een beleving waar men elkaar kan motiveren en inspireren in een duurzame omgeving.

Ynske Leenders

'Dieu a créé le monde a l'exception de la Hollande qui est l'oeuvre des Hollandais.' *

Nederland als designland heeft de historie en het vermogen om geordende ruimtelijke landschappen te creëren. Efficiëntie in waterschap en de inrichting van het landschap worden wereldwijd geroemd en zijn voor velen een reden om ons land te bezoeken. Mijn concept van de ruimte is een interpretatie van deze eigenschappen, met Baarn als centraal vertrekpunt. Een nieuw grid in het gebouw vormt een weerspiegeling van deze cultuur en creëert nieuwsgierigheid naar Nederland.

Janine Schilperoord

* 'God schiep de aarde, maar Nederlanders hebben Nederland geschapen.' - (Frans gezegde.)

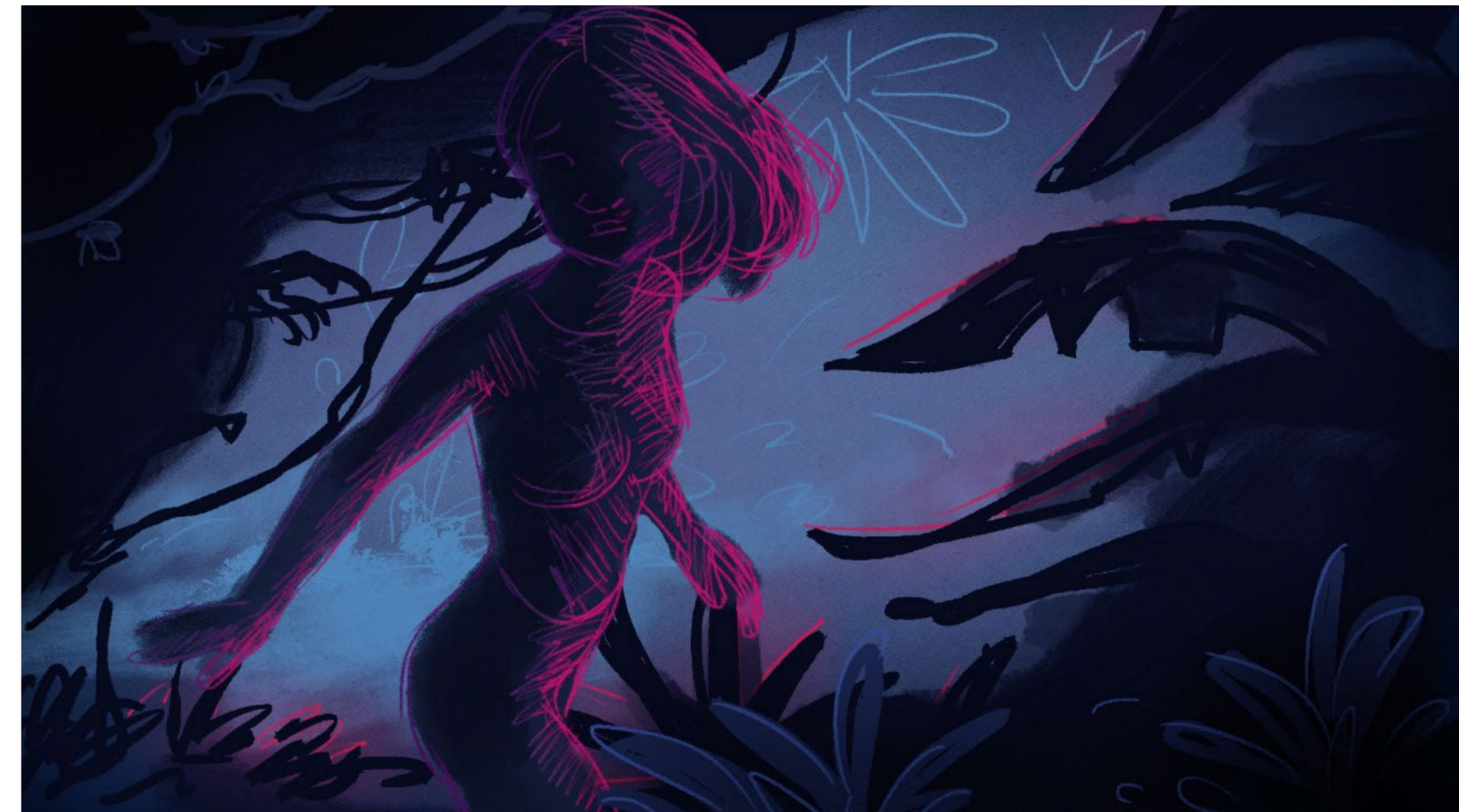

Binnen mijn afstudeeronderzoek heb ik 'aandacht' als menselijke waarde onderzocht. Hoe speelt aandacht een rol binnen onze omgang met elkaar? En hoe hebben recente maatschappelijke veranderingen zoals individualisering, globalisering en digitalisering daar invloed op? Verandert onze aandacht?

Aandacht is een behoorlijk abstract gegeven. Door mezelf te onderzoeken en aandacht te koppelen aan andere menselijke thema's zoals dood, liefde, en eenzaamheid, wil ik haar vangen in mijn beeld en omschrijven als een alom aanwezig en fundamenteel onderdeel van het leven. Experiment, materiaal en techniek spelen hierbij een belangrijke rol.

Mijn analoge film *Ik zag je toen dat jij er was* is een beeldende ervaring in losstaande, intuïtieve scènes die naast elkaar een nieuw geheel vormen. Ik nodig mijn kijker uit zich over te geven en binnen mijn beelden een eigen vertaling te vormen.

Anna Kindt

Als animator vertel ik verhalen, maar ik ben geen schrijver. Mijn verhalen komen tot stand door mijn eigen gevoelens en ervaringen te verbeelden. Het expressieve is erg belangrijk in mijn werk. Ik geloof dat persoonlijke verhalen, gebaseerd op echte gevoelens, ervoor zorgen dat het publiek zich in mijn films kan herkennen.

Naast het expressieve – dat vaak op een experimentele en impulsieve manier tot stand komt – houd ik er ook van om esthetische beelden te maken. Deze twee kanten zijn bij het maken van mijn afstudeerfilm mooi samengekomen. Omdat ik aan dit grote project niet een jaar lang intuïtief kon werken, heb ik ervoor gekozen om mijn eigen verhaal met een metafoor te verbeelden.

De tuin in mijn film is een metafoor voor angstgevoelens. De manier waarop de hoofdpersoon haar tuin behandelt weerspiegelt de manier waarop ik met mijn eigen angstgevoelens om heb leren gaan. De metafoor zorgt ervoor dat ik mijn persoonlijke verhaal op een begrijpelijke manier kan vertellen en levert een tafereel op dat voor mij het gevoel goed verbeeldt.

Annelies Hofman

lets ertussenin

Onze moderne Nederlandse maatschappij is constant in ontwikkeling en heeft de afgelopen eeuw grote stappen gezet in het emanciperen van zij die afwijken van de norm. Ook op het gebied van gender zijn veel ontwikkelingen op gang gebracht. Als striptekenaar en kunstenaar ervaar ik de drang om deze ontwikkeling te onderzoeken. Mijn afstuderen is volledig gewijd aan het zoeken naar verbanden tussen mijn eigen genderidentiteit en maatschappelijke gebeurtenissen. Al deze informatie heb ik gedistilleerd en verwerkt in mijn afstudeerstrip *lets ertussenin* – een persoonlijke reflectie op ons maatschappelijk-binaire gendersysteem en de gevolgen hiervan. Het werk is vormgegeven als een magazine en biedt de lezer door middel van diverse strips een inzage in de complexe wereld van gender. Ik trek de aanname in twijfel dat de mens bij uitstek man of vrouw moet zijn en kijk naar de behoeftes van het individu en mijzelf.

Victoria Henriquez

Precies goed

Het verhaal gaat over een jonge jongen die wil dat alles helemaal anders is. Voor mij een aansprekend thema omdat we allemaal weleens met dit dilemma zitten. Het bijzondere van deze vertelling is hoe de nostalgie van het denken als een kind weer naar boven komt.

Persoonlijke verhalen maken is nooit echt mijn ding geweest. Ik heb lang nagedacht over wat tekenen voor mij betekende en kwam tot de conclusie dat ik meer een ontwerper was dan een verteller. Dat heeft mij ertoe gebracht om voor mijn eindwerk een bestaand verhaal van Toon Tellegen te kiezen: *Precies goed*. Ik ben zeer trouw gebleven aan het verhaal zelf zodat ik me helemaal kon verdiepen in het tekenwerk.

Jasmijn Groot

In de masteropleiding Corporeal staat het onderzoek naar de constant veranderende relatie tussen mens en ruimte centraal. Iemand's eigen lichaam is niet enkel een ding maar een permanente voorwaarde voor ervaringen om onze wereld te begrijpen.

Het lichaam als vindplaats voor sociale werkelijkheid en ruimtelijke waarheid. In__architecten nemen een onderzoekende houding aan, ze blijven vragen stellen, zijn in staat vrij te blijven denken.

In de afgelopen jaren vindt er een opmerkelijke verandering plaats in de interieurarchitectuur. Ondanks dat woningen nog steeds op dezelfde manier worden ingedeeld: badkamer, keuken, woonkamer, verandert de gebruikersruimte in de woning door de komst van digitalisering. Er wordt steeds minder bewogen in huis. In *The choreography of daily movements* ben ik op zoek gegaan naar een nieuwe kijk op interieurarchitectuur door middel van dans. Danstheoreticus Rudolf von Laban (1879 - 1958) heeft hierin met zijn visie op architectuur, het kijken naar dagelijkse handelingen, een grote rol gespeeld. Ik ontdekte dat dansers op twee manieren naar een ruimte kijken: de gebruikersruimte (hoeveel bewegingsruimte gebruikt de danser voor zijn performance) en de emotionele ruimte (hoe groot worden bewegingen gemaakt om een bepaalde emotie over te brengen). Hoe zou het zijn als deze werkwijzen worden omgezet naar een woning? Hoe ziet jouw woning met jouw dagelijkse handelingen er dan uit?

Annika Beuving

Nature's character: a new architecture

In de natuur beweegt er iets om mij, binnen ben ik eenzaam.
In de natuur wordt er niets van mij gevraagd, binnen moet ik overal iets mee.
In de natuur zie ik de tijd, binnen begrijp ik deze niet.
In de natuur exploderen kleuren, binnen beleeft ik ze niet.
In de natuur zie ik iets en anderen niet, binnen merken we hetzelfde.
In de natuur voel ik mij vrij, binnen nooit helemaal.

Om het gevoel van de natuur te ervaren proberen we groen te implementeren in de binnenuimte, maar welke behoefte moet hiermee vervuld worden? De ervaring van rust, fascinatie, vrijheid, inspiratie, waardering en omringing vertaalt naar ontwerpregels zorgen dat we niet langer leven in de gestandaardiseerde woning. Er is een plek ontworpen die beter aansluit op de behoefte van de mens in de maatschappij van nu. De natuur is tenslotte meer dan de stedelijke omgeving in staat een ruimdenkende geest te stimuleren.

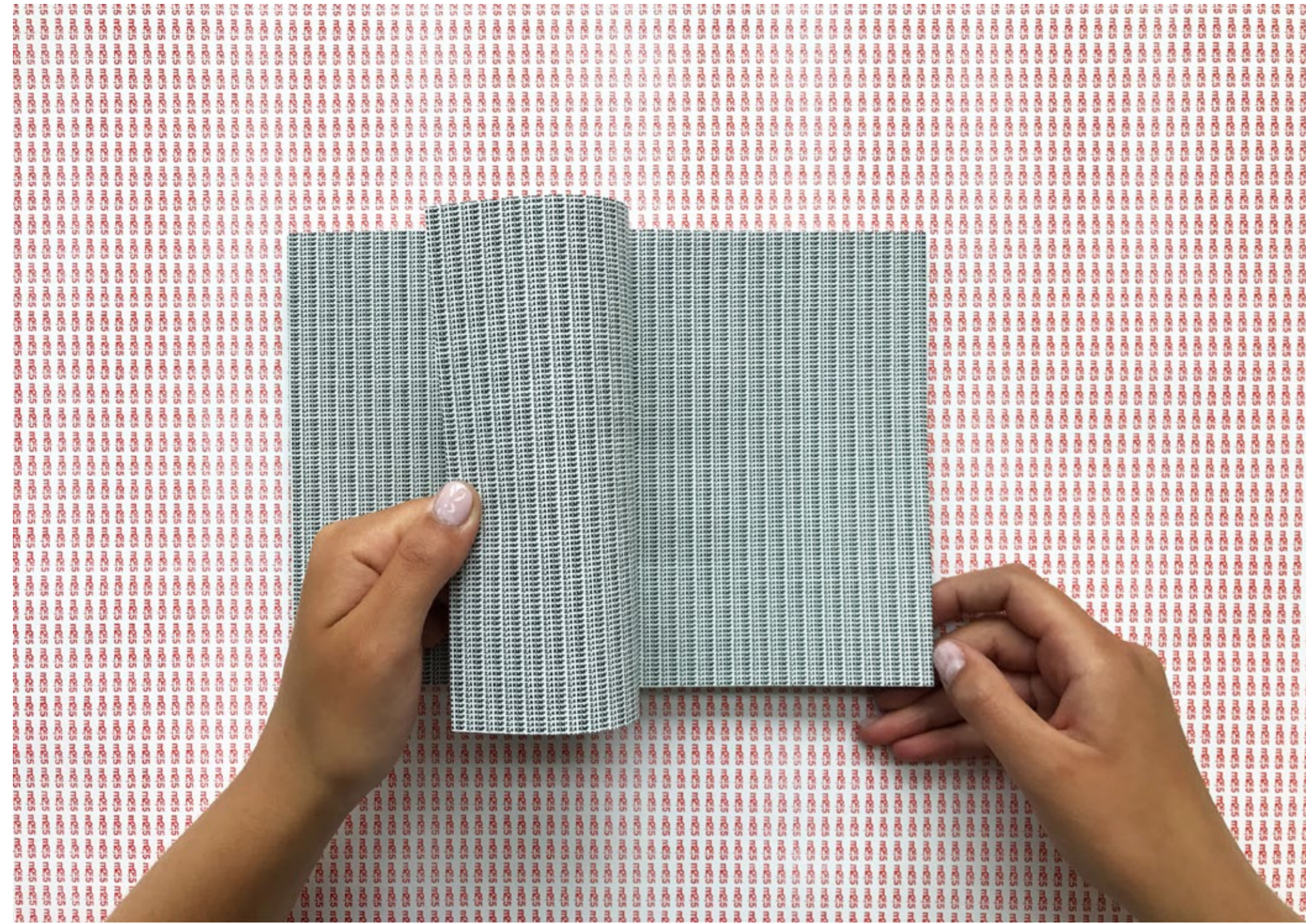
Marit Reitsma

Implant

De receptie van kunst is voor iedere toeschouwer vrij, onafhankelijk van zijn educatieve achtergrond. Toch zijn helaas veel tentoonstellingen, juist die voor hedendaagse kunst, afschrikkend voor potentiële bezoekers. Door de elitaire uitstraling kaderen de instituties zich af van delen van de maatschappij. Deze barrières moeten worden afgebroken. Musea en tentoonstellingen voor hedendaagse kunst moeten zich voor een breed publiek openen. Zo verklein je voor mensen de afstand tot kunst en moedig je de receptie van kunst aan. Naast de gangbare curatorische methoden, is het van belang het probleem vanuit een andere invalshoek op te lossen. Door de middelen van de interieurarchitectuur toe te passen op de museumruimte, kan een transdisciplinaire toegang tot de kunst voor de bezoeker worden bereikt. Door een eenvoudige ingreep – het implanteren van elementen die de bezoeker verleiden, afleiden en vertrouwen geven – kan de bezoeker bij de receptie van hedendaagse kunst gesteund worden.

Julia Meyerrose

Toen ik voor het eerst naar Zwolle ging, had ik het gevoel dat ik door zeeën van gras aan het rijden was. Ik kom namelijk uit Aalsmeer, een dorp dat vijftien kilometer naast Amsterdam ligt en de laatste jaren zeer verstedelijkt is.

Door oppervlaktes en inwoners onder andere in boeken uit te drukken heb ik ruimte onderzocht. Niet alleen fysieke ruimte, maar ook hoe een nieuwe plek meer ademruimte kan geven. Daarbij staan plekken altijd in beweging, door de tijd blijven ze nooit hetzelfde.

Als ontwerper houd ik er van om heel verfijnd abstracte materie in kaart te brengen. Ik houd me veel bezig met maatschappelijke thema's, die zich vaak subtiel als een diepere laag in mijn werk bevinden.

Ravenna Bujs

Level Down

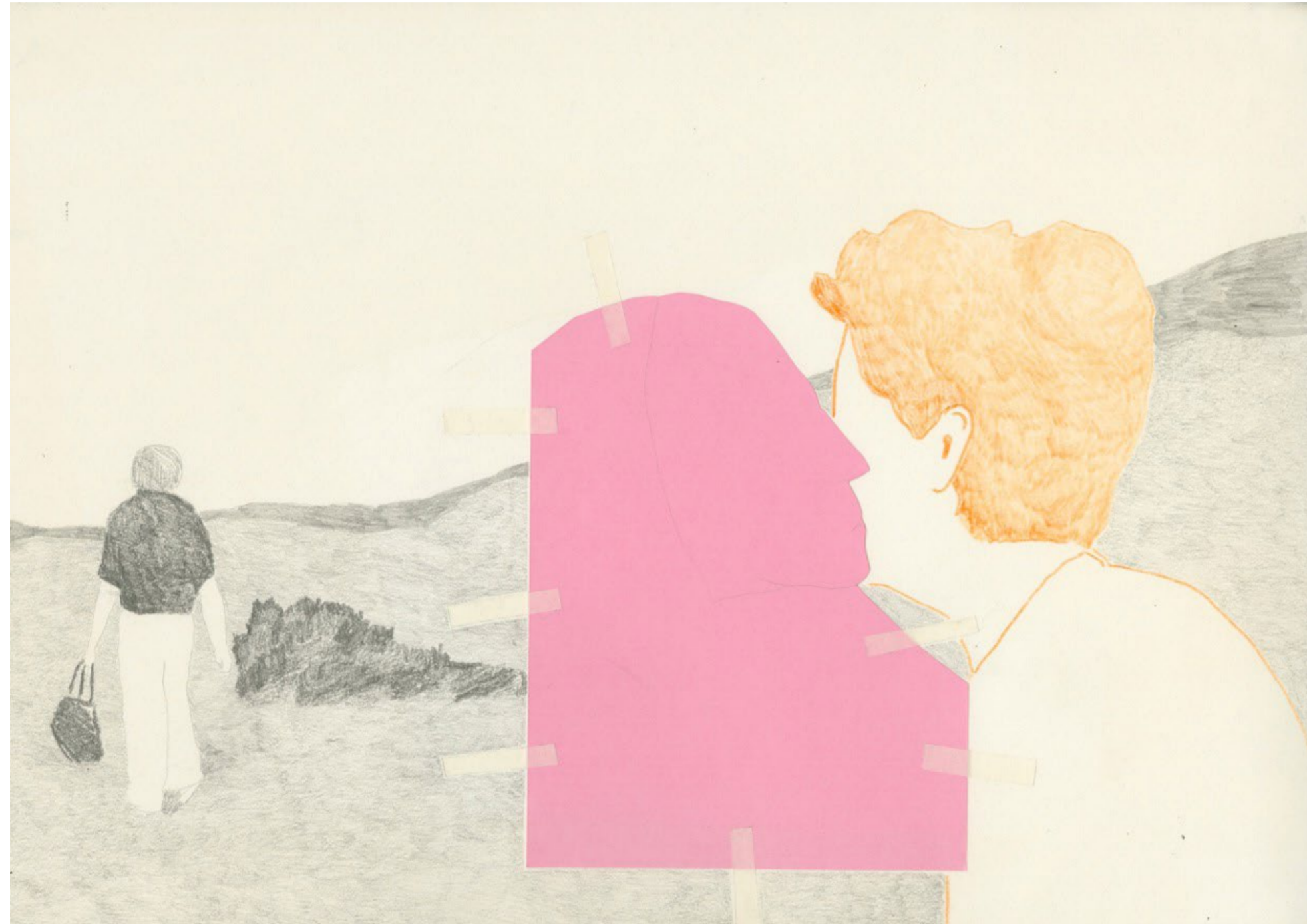

Gameverslaving is een groeiend probleem bij jongeren. Als grafisch ontwerper voel ik me verantwoordelijk hier iets aan te doen. Uit eigen ervaring weet ik dat gamen erg vermakelijk kan zijn, maar dat het je ook uit de realiteit kan sleuren. Mijn doel met 'Level Down' is bewustzijn creëren over de oorzaken en gevolgen van gameverslaving. Jongeren van 12 tot 15 jaar zijn bijna niet meer te beïnvloeden als het om gameverslaving gaat. Daarom is het belangrijk om dit onderwerp al eerder bespreekbaar te maken, wat ik doe met een interactieve animatie gericht op 8- en 9-jarigen. Deze animatie bevat een samenspel van zowel mijn geschilderde illustraties als digitale technieken, die verwijzen naar de connectie tussen de realiteit en de gamewereld.

Robbin Veldman

Alle vrouwen waren Rosa

2017, Mixed media

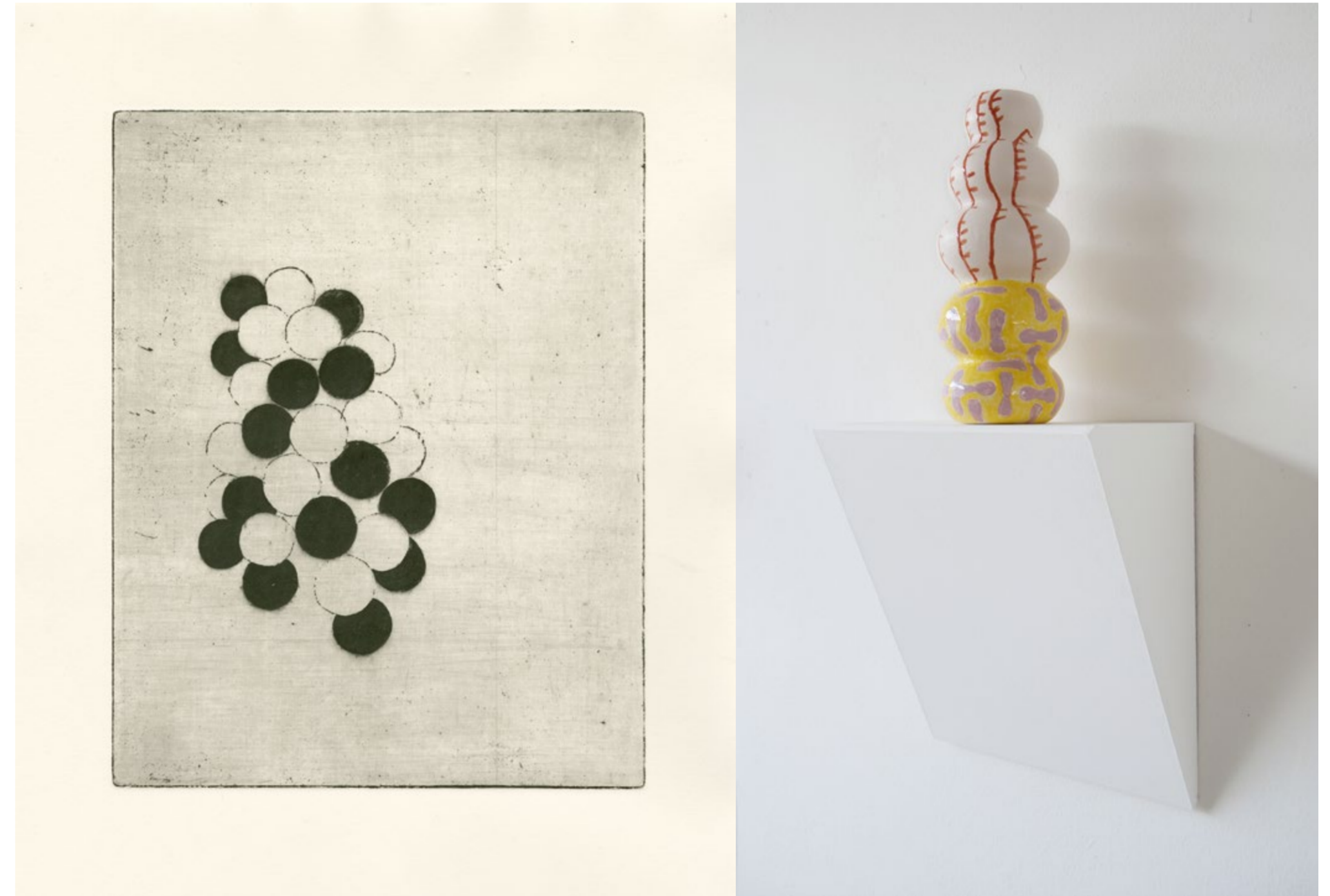

Het begon met een kleine foto die ik vond in de kringloop. Tussen een kaart uit Parijs en een kaart met "Geslaagd!" zag ik drie jongens naast elkaar. Ik was benieuwd naar het verhaal van deze jongens. Ik wilde weten hoe ze bij elkaar waren gekomen, op wie ze verliefd waren, wat ze hadden meegemaakt en wie ze nu waren geworden. Ik begon deze vragen zelf te beantwoorden met eigen verhalen, tekeningen en installaties. Deze verzameling van beelden, ontstaan uit die ene foto, licht ik toe aan de hand van verhalen die ik iedere dag met jullie, de kijker, de luisteraar, deel.

Vere van der Veen

Werken uit de serie De man die langzaam zijn stem verloor

2017, ets en keramiek

De afgelopen academiejaren werd mijn vader onderwerp van mijn beeldende werk. Hij heeft een spierziekte en deze ziekte neemt langzaam steeds meer van mijn vaders kunnen weg. Ik werk momenteel vanuit vijf subthema's die zijn voortgekomen uit de aftakeling van mijn vader. Wandelen, fluiten, vensters, handen en bloemen, elk verbeelden ze een onderdeel van wat hij niet meer kan. Nu mijn vader minder goed kan lopen, minder goed spreekt en niet meer kan fluiten, vallen deze kleine vanzelfsprekendheden mij pas op. Mijn inspiratiebron is autobiografisch, maar ik ben geen verslaggever van het leven van mijn vader. Ik maak een portret van hem, maar zonder hem. En zo probeer ik met mijn keramiek, borduursels, monotypes, etsen en tekeningen een glimp te brengen van dat wat ik ben gaan zien. Het bijzondere in het vanzelfsprekende, en de schoonheid van het aftakelen.

Joanne Hoekstra

Nacht in de stamkroeg

2017, Mixed media

Als ik kijk naar de onderwerpen van mijn eerdere werk, dan zie ik een overeenkomst: taboe. Ook in mijn huidige werk ben ik hiermee bezig. Een combinatie van interesse in dingen die niet vaak besproken worden én een diepe fascinatie voor (met name het beestachtige in) de menselijke geest heeft mij op dit pad gebracht: het pad van de Seriemoordenaar.

Mijn eerste interesse betreft niet hun afgrijselijke daden. Mijn focus ligt bij hun leven van voor de moorden en hoe ze uiteindelijk zo zijn geworden. Ik benader het vanuit verschillende standpunten. Zo spreek ik soms vanuit het oogpunt van de dader, zoals ik denk dat hij zich zou gedragen, of hoe hij zich zou uitdrukken. En dat wissel ik af met een meer feitelijke toon. Elk persoon heeft zijn eigen verhaal, zijn eigen gedachtegang en motieven. Dat probeer ik beeldend te vertalen, via een tekenstijl en kleurgebruik die ook de betreffende tijdsperiode of het gevoel erbij weerspiegelen.

Mieke Stuiver

Anne Exterkate

Joanne Hoekstra

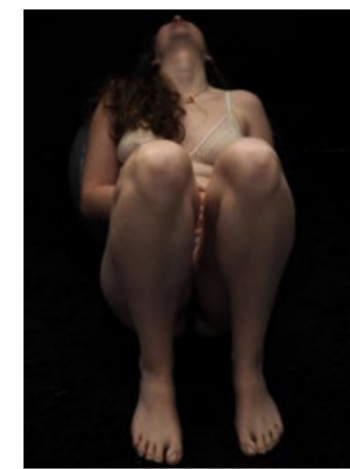
Tessa den Boef

Floor Hertog

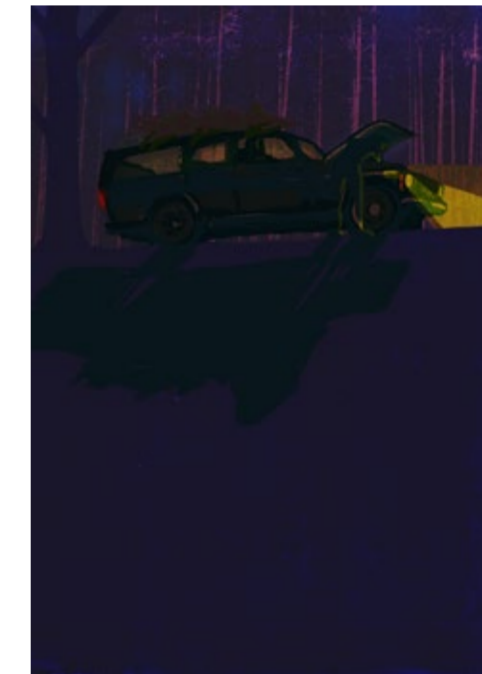
Mieke Stuiver

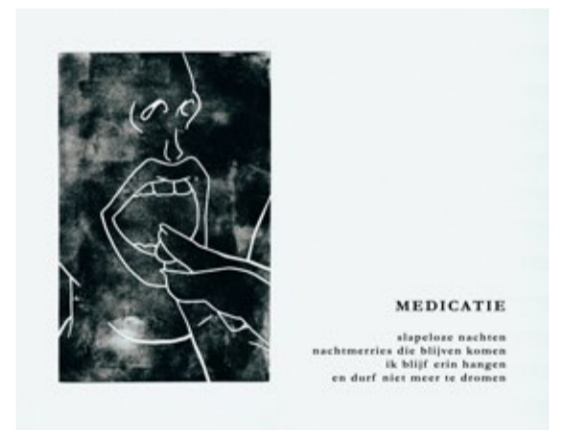
Elles Wiilms

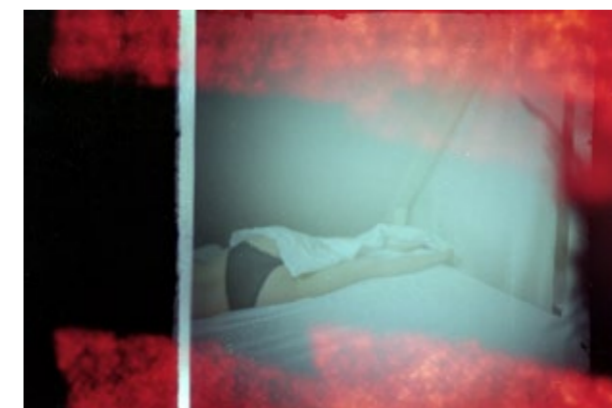
Jildou Looge

Leonie van Hahn

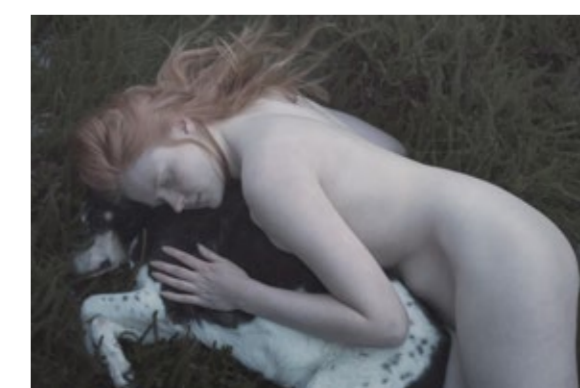
Tessa Zeilmaker

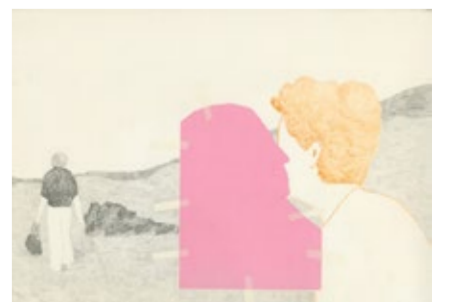
Eva Bernsen

Stephanie Bloemendal

Meike Hakkaart

Vere van der Veen

Docent
Beeldende Kunst
en Vormgeving

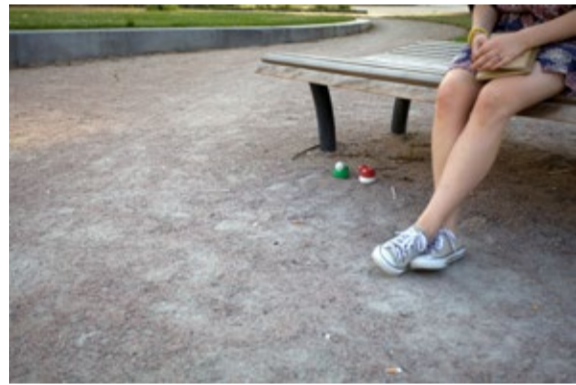
Mirjam Verweij

Bionde de Ruiter

Germa van den Brandt

Nienke Vlot

Willemijn den Harder

Marieke Herweijer

Marloes van Ravenswaaij

Andrea Zweers

Dianne Meesters

Ellen van Dijk

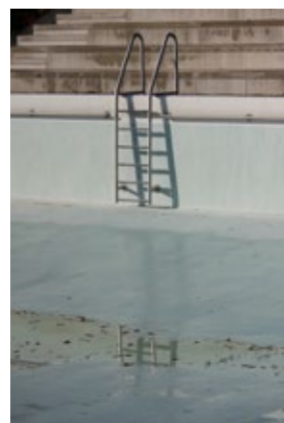
Ilona Molenhuis

Kristel van der Horst-Faber

Marienke Kraaijkamp

Martine voor de Poort

Roos Lechner

Stefanie Schipper

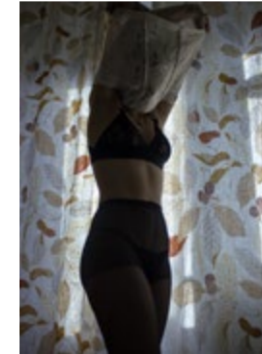
Erna Simis

Hanneke Bennett

Su Kroker

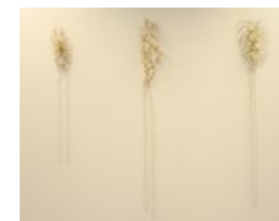
Jonne Klein Oonk

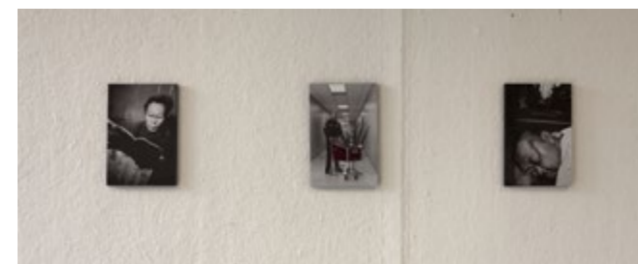
Thomas van Klaveren

Joost Düking

Willeke Klaassen

Anne-Marje Rolfes

Lyanne van den Hoeven

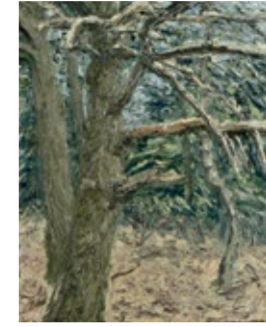
Annelin de Jonge

Miron Meen

Arnold Horinga

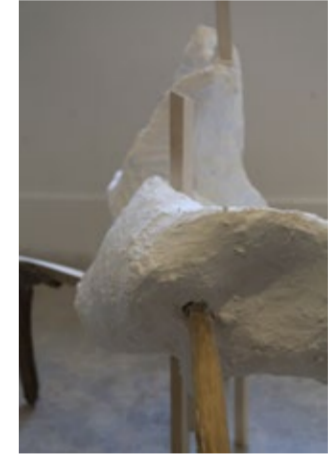
Jeffrey Brok

Nathan Dillen

Carmen Vrijhoef

Jordy van Huet Lindeman

Robin Schouten

Daphne Heeroma

Stephanie van der Holst

Mandy Kelder

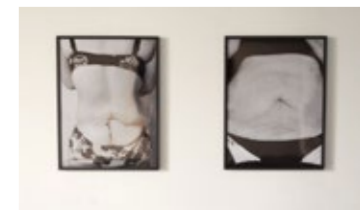
Ingena Visser

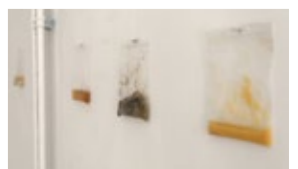
Tom van Eindhoven

Janiek Goudzwaard

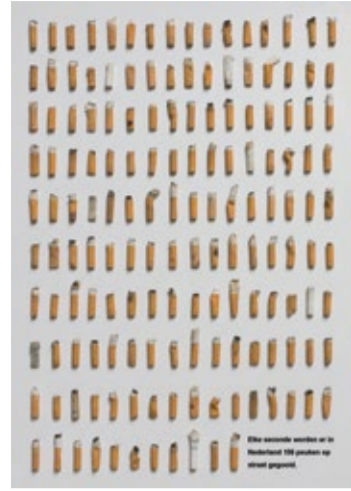

Marloes Kornet

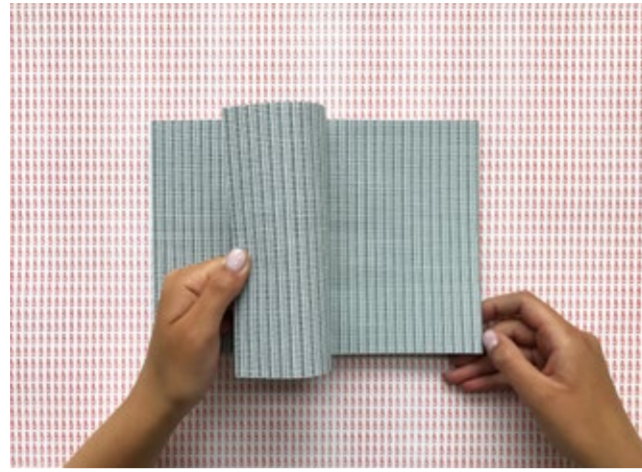

Zoë Otten

Graphic Design

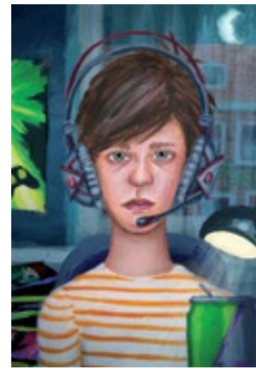
Anne-Marieke Zaal

Ravenna Buijs

Iris Kroeze

Robbin Veldman

Anniek Koers

Simone de Vries

Hannah Catsburg

Tom Vonk

Harma Blomberg

Qing-ju Altelaar

In_architecture Bachelor

Amanda de Jong

Jacqueline Bardelmeijer

Anne Spoor

Bas Bastiaansen

Debbie Lambrechts

Jaël Noordhof

Janien Pelgrum

Derrin van de Wetering

Jesse Bosscher

In_architecture Associate Degree

Jolanda Oudshoorn

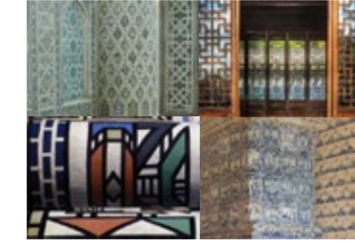
Aafke van Rotterdam

Joyce Zwierink

Isa Bergboer

Sureyya Savas

Tamar Noeverman

Janine Schilperoord

Yasmin van den Brink

Mariska de Leeuw

Lynn in 't Veld

Ynske Leenders

In_architecture Master Corporeal

Annika Beuving

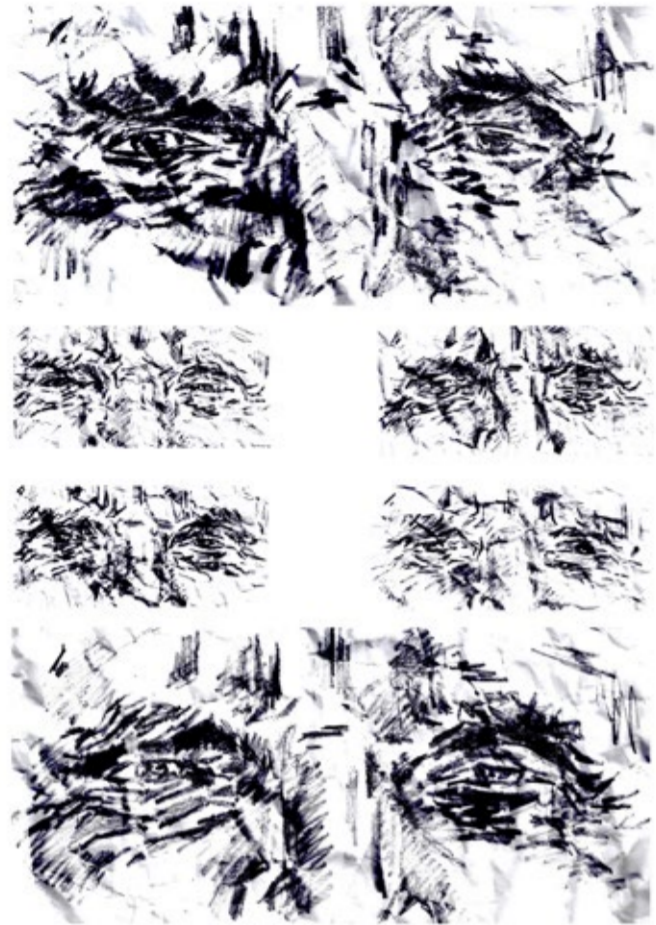

Julia Meyerrose

Marit Reitsma

Animation Design

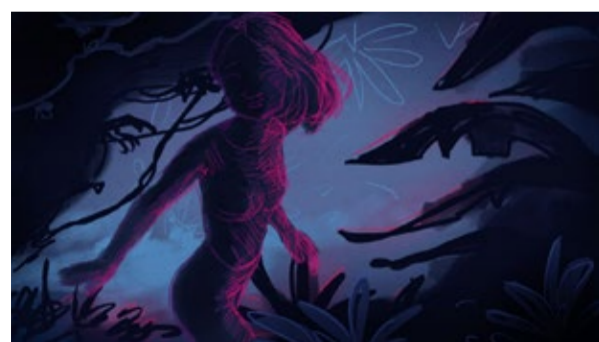
Anna Kindt

Sam Tollenaar

Aranka Mulder

Annelies Hofman

Simone Peelen

Comic Design

Bob op 't Land

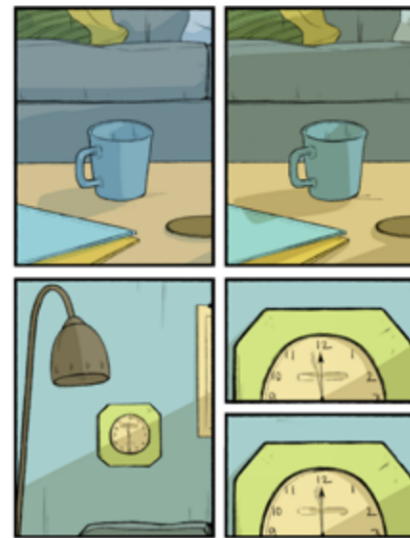
Jasmijn Groot

Jordi Zelle

Kim Berghouwer

Lisa Witmond

Shauni Wagner

Sabrina Kooijmans

Victoria Henriquez

Colofon

Eindredactie
WJ Communicatie

Ontwerp Finals
Studio Koster van Lienen

Ontwerp Room
Guido de Boer

Foto voorpagina
ArtEZ/Nico van Maanen

Productie
Nelleke Hendriks
Koos Kroon

Druk
NPN drukkers

Papier
Cyclus 70 g/m2

Oplage
5000 ex.

Partners
Gemeente Zwolle
Grote Kerk Zwolle

Speciale dank
Benjamin Koolstra
Jolanda van Echten
Kerkgemeenschap
Fré Douwma

Eventbouw
Ruimtetuig
De PeerCreatie
De Bie reclame
Greenpanels

de grote kerk

Locatie

De Grote kerk, Grote Markt 18, 8011 LW Zwolle.

De Grote Kerk is de stadskerk van Zwolle waar educatie, kunst, zingeving en ondernemen met elkaar verbonden worden. De Grote Kerk presenteert programma's die engagement in zich dragen, het hart raken, van betekenis zijn en urgentie hebben. De Grote Kerk biedt nieuwe vormen van verbeelding en zingeving voor mensen die verder willen kijken dan de waan van de dag. Voor meer info: www.grotekerkzwolle.nl

Openingstijden Finals

ma / vr 11.00 uur - 21.00 uur
za 11.00 uur - 18.00 uur
zo 11.00 uur - 15.00 uur

Meer info
finals.artez.nl

Overige evenementen

Cibap Vakschool voor verbeelding toont het werk van hun studenten van 27 juni t/m 16 juli in Museum de Fundatie en het Zwolse Stadhuis van 5 t/m 13 juli.

De examenexpositie van het **Deltion College** is in Schouwburg Odeon en de Herman Brood Experience van 5 t/m 12 juli.

Studenten Bouwkunde en Industrieel Product Ontwerpen van **Hogeschool Windesheim** zijn te zien in het Langhuis.

Prijsuitreiking Langhuis Talent Award van 4 juli t/m 12 juli. Talentontwikkeling is belangrijk. Samen met Galerie het Langhuis hebben de verschillende onderwijsinstellingen daarom deze prijs in het leven geroepen. Op 12 juli maakt een onafhankelijke jury de winnaar van elke examenexpositie bekend. Het werk van de genomineerden is vervolgens van 19 juli t/m 13 augustus te zien in het Langhuis.